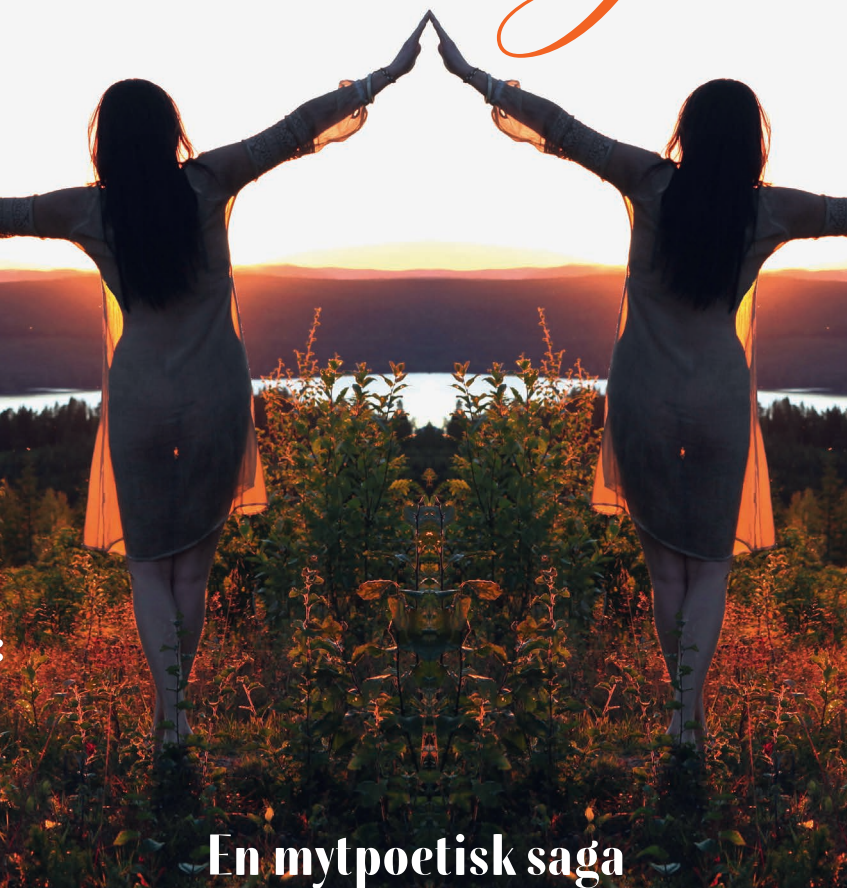

MARIA RICHARDSON

Solmöja

En mytpoetisk saga

MARIA RICHARDSON

Solmöja

En myt poetisk saga

Förlagshuset Siljans Måsar
www.siljansmasar.com

ISBN 978-91-88939-18-0

© Maria Richardson, 2019

Materialet i denna bok är skyddat enligt upphovsrättslagen.

Omslagsfoto: Maria Richardson

Grafisk form: Lilla blå tornet
www.lillablatornet.se

Tryck: ScandBook, 2019
www.scandbook.se

Inledning

Det är fantastiskt att få vara här på jorden. För bakom bilden av sig själv, bakom orden och bortom tankar finns denna världs tystnad. Och det är i tystnaden man kan börja känna sig själv.

Mi hade en tidig längtan att förstå sig själv. Det var vid Tallmyrberget djupt inne i den norrländska skogen som Mi elva år fann en ny medvetenhet i sina lekar. Det började med att hon fann inspiration bland de uråldriga stammarna och platsens vegetation. Hon hade en innerlig lust för att bygga säregna miljöer i skogen. Det var tillsammans med sina skogsvänner som hon började reflektera hur den yttre världen såg ut, med hur hon ville att det skulle se ut. Dessa föreställningar och visioner var i linje med henne själv, själsligt, kroppsligt och sinnligt. Det var också där som hennes tankar prosessades och som belönade henne med inre djup av glädje och frid. Hon hade tidig kontakt med sin andlighet. Det

var i den som hon förberedde sig inför framtiden och livet. Det gav henne självkänsla. De som kom att utmana henne mest var de som inte var redo för hennes språk.

Det man inte förstår är man snabb att fördöma, så istället för att bli känslomässigt kvävd i en dysfunktionell miljö, fann hon styrka i att omvandla sinnesstämningar. I saknaden av en förstående familj och syskonskap fann hon alternativa världar och skapade substitut av karaktärer som fyllde henne med visdom och struktur. Hon ville inget hellre än att bemästra sitt liv. Till en början var hon lojal mot sig själv, och trodde att hon kunde skydda sig själv genom att vara hemlig. Det var när Mi mognat och började ifrågasätta allt omkring henne som hon utmanade sin omgivning och utsatte sig själv för fara.

Det var en längtan efter att känna sig själv som bidrog till hennes språngbräda. Hon lämnade hemmet tidigt eftersom hon inte stod ut med alla "mammor" som försökte styra hennes liv. Det var främst hennes egen mor men även styvmor, moster och det lilla samhället där alla visste allt om alla.

Mi visste att svaren till hennes frågor fanns där ute och för att få det hon behövde måste hon iväg.

Hos urbefolkningen i norra Amerika och vid Anderna fick hon kännedom om medicin och syftet om att upprätthålla balans mellan människa och natur. Hos dessa vise män och kvinnor fann hon förståelse över vad hon kunde bidra med. Det var med hennes visioner. Hon blev duktig på att se mönster och lade snabbt ihop det hon såg med det som hennes familj inte såg och det gav henne perspektiv och öppnade hennes synsätt. Samtidig var hon en personlighet som var nyfiken på resultat. Frågan var om utmaningar kunde bli för mycket?

I Florens mötte hon Leon som var en av tre män som skulle komma att vara viktiga pusselbitar för hennes fortsatta utveckling. Förutom Leon var det Max och Atlas. Guldsmeden Leon symboliserade en yttre materiell värld, Max katalysatorn till hennes läkning och Atlas hennes inre.

Leon såg hennes talang och introducerade henne i alkemi. Deras partnerskap var extra ordi-

när och tillsammans kunde de omsätta sina kunskaper till en produkt som hela världen pratade om. Samtidigt som Mi levde sin dröm under några år började hon att tappa bort sig själv och hennes grundläggande värdering. Hon började växa ihop med bolaget, och människor som hon träffade levde mest för prestige och framgångar. Max var en yngre man som levde enkelt och charmade alla med sin humor. Med honom bildade hon den familj som hon aldrig haft. När Leon spårlöst försvann och Max visade sin svartsjuka, ställdes Mi inför ett vägskäl: Flytta företaget till Mallorca där hon hittat en drömtillvaro eller återvända hem till Sverige? Mi bestämmer sig för att klara av båda utmaningarna. Men istället för att få det stöd hon behövde mötte hon på motstånd i hans familj och även hos sina egna. Det var avundsjuka, hot, förtal och lögn. När allt befann sig i oräda dök Atlas upp. De träffades första gången på sjukhuset i Sverige när hon i en utmattning sökte vård och han diagnostiserade henne med ett brustet hjärta.

Atlas hade, förutom en läkarlicens, kunskap om psykologi och medicinsk antropologi. Han

var en man som likt henne sökt egna svar och tillbringat många år i ett munkkloster i Sibirien. Han såg en kraft hos henne och hon ett ljus i hans ögon. Vid tidigare resor hade schamaner med liknande ljus öppnat dolda dörrar för henne. Han väckte hennes gamla minnen, och hon grep efter mer; en sökare är alltid en sökare. Med honom upplevde hon en passion som blev galet lustfylld och som hon inte fick kontroll över, vilket på sätt och vis ledde henne till hennes ursprungs essens. Men magin kring honom blev obesvarad. Hennes otrohet utmynnade i att hon förlorade sina barn i en ohederlig tvist. I hennes utanförskap tappade hon lusten att fortsätta leva, och hon avskärmade sig från omvärlden. I motsatt till det hon en gång var hamnade hon i en fruktansvärd tom tillvaro. Hon kämpade hårt för att komma tillbaka och saknaden efter barnen blev en ödesmaktens kamp.

I en märklig meditation på Mallorca ställdes saker på sin spets när Atlas tog henne med på en inre resa för att hjälpa henne läka sina sår. Han kände inte till att det var Mi som var den utvalda. Hon hade inte sett den kontrasterande skugga

som befann sig bakom honom. När han sedan avslutade en mening med ett ljud som lät som en björns grymtning blev hon fundersam. Det var som om melodin från munspelet som han använde i meditationen hade förfört henne. När kvinnorna blundade och fyllde rummet med väna leenden, föll Mi in i ett djupt hål i underjorden.

I längtans flöde och i skogar där träden sprakade som eld mötte hon sin kropp och ande i ett bortglömt minne. För att komma tillbaka till den människa hon varit måste hon gå igenom och omfamna det mörka och möta ensamhetens väsen. Det kunde hon bara göra med kunskaper som hon hade inom sig. Det verkar som om hon hade låst sig i tvivel och rädslor och det hindrade henne från att leva fullt ut.

När hon kom ur meditationen förstod hon att tiden varit obefintlig. Det tycktes som om hon bara varit borta i några minuter. För henne hade meditationen inneburit en resa till olösta frågor, men även förståelse för valet av krångliga vägar i livet för att hon skulle få tillbaka sin livslust. När hon funnit källan till sin berättelse, när hjärtat synkroniserat med mellanrummet och det osyn-

liga, insåg Mi att hon kommit fram till det stora målet: Att förstå det hedersfulla uppdraget att vara den människa hon är. Trots att hon tidigare hade gjort flera själsresor, var denna meditation något av det ovanligaste hon varit med om.

*En sann mästare följer sina egna
fotspår, kodade inom henne innan hon
ens föddes. Någon kanske påminner
henne om att någon annan kan ge
henne makt, men ingen annan kan
känna till de unika konturerna av den
egna sanna vägen. Bara själen vet
vilken väg den är här för att gå. Nästa
steg finns där inne i dig, gudomligt
präglad av dina fötter.*

OKÄND

Meditationen

När väggklockan slog sju, visste han att det fanns en utvald. Ljuslyktorna fladdrade och platsen omkring honom blev mer än besynnerlig. För ett ögonblick såg hans fjärrskådande ögon ut över rummet som infunnits i tystnad, och mer behövdes inte. Mörkret hade lagt sig och kvinnorna omkring honom blundade. Han hade just avslutat sin session med "Walking man" på sitt munspel. En melodi som var tillägnad dem som lämnat vardagen för att lyssna till hans berättande. Nu var det endast de mest centrala och de mest upphöjda frågorna som kunde få honom att bryta tystnaden. Atlas skiftade mellan alla tecken som infunnit sig under kvällen, hans intuitiva berättande, vibrationer och melodislingan i huvudet. Det var ett tydligt tecken på att det skulle bli en annorlunda meditation. Någon i rummet var redo att möta sina sår. Plötsligt bländades han av en bekant tråd av gyllene guld som planlöst kom

svävande för att sedan fastna på en av de kvinnliga deltagarna precis innan hon föll ned i ett stort svart hål av överväldigande mörker. Intuitivt lyfte han händerna och agerade med en rörelse som han lärt sig av sin mästare. Sedan slogs han av hur snabbt det gick, och hur skicklig han hade blivit. Kanske hade hon mött den berömda natten av själsupplevelser, den som kommit i tystnadsens väg. Händelsen fick honom att iscensätta en specifik tidvåg. För honom var det ännu en resa i kallelsens tecken, medan naturfolk och landskapsviskare skulle kalla detta för en resa till en icke-ordinär verklighet. Så inte heller denna gång gjorde han någon antydning till ett formellt adjö. När damerna var tillbaka, ur de försjunkna sjöarnas riken någonstans utanför vår planet, skulle han vara tillbaka. Han viskade: "Lyft, glid iväg och gör målet till en del av dig."

Några ögonblick senare

I gryningen på berget, på Buskryggens topp i norra Jämtland stannade han och andades ut, den här gången i björnhamn (en människas för-

vandling till björn). För honom var det inte bara en fråga om hur han skulle gå igenom förvandlingens ögla, utan även när och var. Nu kunde han känna vittringen av utmaningens sötma när andedräkten av Moder Jord mötte honom. Han älskade känslan när hans hjärta synkroniserade med det som låg utanför. Att vara tålmodig med den egna livsförändringen var en av de djupaste sanningar han hyste i sitt medvetande. För när sökandet blir alltför intensivt och hungrigt, förblir själens värld dold. Det hade han själv varit med om. Det var under hans första tid som lärling, när han själv trott att han uppnått den sanna rytmen i sin utveckling, som han vilseletts när prövningar fått honom att falla tillbaka av diverse lockelser. För det mesta var det för mycket vin, kvinnor och lättja. Mästaren hade sagt att han inte tränat upp sin perception tillräckligt för att avgöra om det var hans fåfänga, vana, eller blindhet som var mer värdefullt än det som skulle upptäckas i hans inre djup. I stället för att tro att det var ett destruktivt beteende, hade han övat på att bli vän med sitt handlande. Omvandlingens kunskap hade fyllt hans sökande med insikts-

fulla tankar och med hjälp av dem hade han ömsint lärt sig att hantera sitt förflutna och nått mästerliga nivåer. Och mer därtill, han hade införskaffat sig kunskapen om resonansvågor som fick honom att röra sig i balans mellan världarna. En kunskap som han fått genom att studera rörelseenergi och rumtidsväv med mästarna i Sibirien.

Han hade blivit ödmjuk, det cementerades varje gång naturen svarade an på totaliteten i hans energifält. Samma känsla infann sig då han upptäckte kvinnan i skogen som han med en lätt handrörelse skickat på en så kallad se-sig-omfärd. Hon låg med armarna ovanför huvudet och händerna knäppta som om hon bad. Ljuset som briljerat under morgontimmarna fick guldtråden som hade satt sig på hennes ringfinger att glimma till. Tidigare handlade guldmetallet om hans kunskaper om DNA 12. Han fylldes av nåd och tänkte att händelsen måste vara ett tecken. Han tog sig samman och smög sig försiktigt fram på alla fyra. Var det nu tid att använda sig av omvandlingsteorin? Han mindes: För att lyckas skulle han lämna en nivå för en annan.

Han rörde sig i en bestämd cirkel och viskade tyst för sig själv: "Du heliga ande. Du heliga plats. Tack för din hängivna famn. Du lät mig minnas hur det en gång var."

Syftet med att använda munspelet efter meditationen var att få kvinnorna att börja röra sig rytmiskt i tankarna, få dem att minnas lekarna som var kopplade till det kreativa sinnet och till deras självidentitet som omfattade även elementen sol, vind, jord och vatten.

*"När eleven är redo
uppenbarar sig läraren."*

Mi växer upp i en dysfunktionell miljö i norra Jämtland. I skogen får hon kontakt med naturandar och hon lyssnar på de gamla som sätter tingen i ett större sammanhang.

Hennes hunger efter svar driver henne ut i världen, till ursprungsfolk som förstår naturens intelligens. Hon får kunskap om hur hon kan vara med och ena en värld som behöver mer läkning. I Florens möter hon Leon, en mästare som ser hennes talang och inviger henne i alkemi. Tillsammans upptäcker de att guld har en läkande kraft. Allt detta innan hennes helvete börjar ...

För att komma tillbaka till den människa hon vill vara, behöver hon gå igenom och omfamna det mörka och möta ensamhetens väsen. Hennes utmaning blir att finna pusselbitarna för att börja bygga en ny struktur.

Maria Richardson har jobbat med konst, utbildning och hälsa i många år. Skogen har varit hennes arena där hon haft återkommande evenemang och sinnesupplevelser. Som medmänniska bidrar hon till att många människor hittar tillbaka till naturen igen. Hennes önskan är att boken kan inspirera till fördjupning i ditt inre, att släppa rädslor och hänge dig åt din egen unika energi. Det finns så mycket att upptäcka som kan leda till utveckling, balans och sinnesfrid.